

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl samosoudkyní Mgr. Ivou Flaxovou ve věci

žalobce: **Společenství vlastníků jednotek bl. 602, č.p. 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, ulice Lidická, Most, IČO 287 45 299**
sídlem Lidická bl. 602/čp. 66, PSČ 434 01 Most
zastoupený advokátem JUDr. Václavem Valným, AK Most
sídlem tř. ČSA čp. 1766, P.S. 21, PSČ 434 01 Most 3

proti
žalované:

██████████ narozená dne ██████████
bytem ██████████

o zaplacení 7 479 Kč s příslušenstvím
rozsudkem pro uznání

takto:

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 7 479 Kč s úrokem z prodlení kapitalizovaným za období ode dne 1. 11. 2016 do dne 31. 5. 2017 částkou 300 Kč a dále s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 7 479 Kč ode dne 1. 6. 2017 do zaplacení, a to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v částce 5 356 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.

Odůvodnění:

1. Odůvodnění tohoto rozsudku vychází z ustanovení § 157 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, (dále jen „o. s. ř.“).
2. Předmětem řízení je nárok žalobce na zaplacení částky uvedené ve výroku tohoto rozsudku. Žalobce se žalobou, podanou dne 27.6.2017, domáhal vůči žalované jakožto vlastníkově bytové

jednotky č. [REDAKCE] nacházející se v domě č.p. [REDAKCE] v [REDAKCE] zaplacení částky 7 479 Kč jakožto nezaplaceného příspěvku na správu domu a pozemku za období od května roku 2016 do prosince roku 2016. Žalobce poukazoval na skutečnost, že naposledy vyzval žalovanou k zaplacení této částky písemně výzvou ze dne 14.2.2017, kterou zaslal žalované doporučeně na adresu [REDAKCE]. Na tuto předžalobní výzvu žalovaná nereagovala dlužnou částku žalobci dosud dobrovolně nezaplátila. Jako příslušenství pohledávky žádal žalobce zaplatit zákonný roční úrok z prodlení za období a ve výši, jak je stanovena ve výroku tohoto rozhodnutí. Žalobce odkazoval na skutečnost, že povinnost k zaplacení příspěvku na správu domu a pozemku a záloh na služby měla žalovaná v období, za které jsou jednotlivé předmětné částky uplatněny z titulu svého vlastnického práva k bytové jednotce č. [REDAKCE] podle Stanov žalobce článek XV. odst. 2 písm. b) a c) s tím, že výše příspěvku na správu domu a pozemku a výše záloh na služby byla žalobcem stanovena na předmětnou bytovou jednotku písemně v listině označené jako „Předpis pravidelných měsíčních plateb vlastníka a cen služeb za užívání prostoru“, která byla žalované doručena na adresu jejího úředního bydliště. Žalobkyně dále argumentovala tím, že žalovaná se stala na základě usnesení o dědictví OS v Mostě čj. 35 D 234/2014-46 ze dne 1.7.2014, které nabylo právní moci dne 1.7.2014, vlastníkem bytové jednotky [REDAKCE] nacházející se v domě č.p. [REDAKCE] bl. [REDAKCE] v [REDAKCE], vše zapsáno na [REDAKCE] vedeném Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště [REDAKCE], pro obec [REDAKCE] a k.ú. [REDAKCE].

3. Usnesením ze dne 27. 2. 2018 č.j. 17 C 376/2017-71 soud žalovanou v souladu s ustanovením § 114b o. s. ř. vyzval, aby se ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení uvedeného usnesení písemně vyjádřila ve věci samé k žalobě, která jí byla doručena spolu s ním. Zároveň soud žalovanou uvedeným usnesením poučil o následcích nesplnění této výzvy vyplývajících ze shora uvedeného zákonného ustanovení.
4. Dne 20. 6. 2018 bylo shora uvedené usnesení doručeno žalované do vlastních rukou. Žalovaná se k žalobě nevyjádřila.
5. Vzhledem k tomu, že se žalovaná nevyjádřila ve smyslu ustanovení § 114b o. s. ř. ve stanovené 30 denní lhůtě, která marně proběhla dnem 20. 7. 2018, jsou splněny všechny podmínky ustanovení § 153a odst. 3 o. s. ř. ve spojení s ustanovením § 114b odst. 5 o. s. ř. pro vydání rozsudku pro uznání. Soud má proto za to, že žalovaná nárok uplatněný žalobou uznává a na základě tohoto uznání (fiktivně) rozhodl rozsudkem v souladu se žalobním návrhem, neboť se nejedná o věc, ve které by nebylo možné uzavřít a schválit smír podle ustanovení § 99 odst. 1 o. s. ř., nárok žalobce uplatněný žalobou není v rozporu s žádnou kogentní občanskoprávní normou. Podle ustanovení § 153a odst. 2 o. s. ř. rozsudek pro uznání totiž nelze vydat ve věcech, v nichž nelze uzavřít a schválit smír (ustanovení § 99 odst. 1 a 2 o.s.ř.). Meze možnosti rozhodnout rozsudkem pro uznání jsou tedy zákonem dány týmiž okolnostmi, jimiž je omezena možnost uzavřít a schválit soudní smír. Znamená to, že rozsudkem pro uznání nelze rozhodnout ve věcech, u nichž jejich povaha nepřipouští uzavření smíru, a tehdy, kdyby rozsudek pro uznání byl v rozporu s právními předpisy. Právní teorie i soudní praxe zastává názor, že povaha věci připouští uzavření smíru zpravidla ve věcech, v nichž jsou účastníci v typickém dvoustranném poměru, jestliže hmotně právní úprava nevyklučuje, aby si účastníci mezi sebou upravili právní vztahy dispozitivními úkony. Zda smír není v rozporu s právními předpisy je soud povinen zkoumat při rozhodování o schválení smíru. Protože smír je dvoustranným dispozitivním úkonem účastníků řízení, který má základ v hmotném právu, je smír v rozporu s právními předpisy zejména tehdy, jestliže a) dohoda účastníků je z hlediska obecných požadavků kladených na právní úkony neplatná; z tohoto pohledu je v rozporu s právními předpisy i takový smír, který nebyl učiněn určitě a srozumitelně (uvedený požadavek je důležitý také proto, že schválený smír je titulem pro exekuci); b) se přiči kogentním ustanovením zákona nebo je obcházi (srov. Bureš, Drápal, Krčmář, Mazanec, Občanský soudní řád, Komentář, I. díl, 6. vydání, 2003, C.H.Beck, str. 332, bod 5 a 6).

6. Z toho, co bylo řečeno o přípustnosti uzavření soudního smíru, je nepochybné, že předmětem tohoto řízení jsou subjektivní majetková práva, jimiž mohou účastníci (jejich nositelé) podle jejich povahy i podle příslušných zákonných předpisů volně nakládat, o nichž se rozhoduje ve sporném řízení, a ve kterém tedy účastníci mohou uzavřít smír. Ke shora uvedeným závěrům dospěl Nejvyšší soud ČR ve věci sp. zn. 30 Cdo 641/2005.
7. S ohledem na shora uvedené má tak soud s odkazem na ustanovení § 114b o. s. ř. za to, že žalovaná uznala nárok, který je žalobou uplatňován, a proto ve věci rozhodl rozsudkem pro uznání podle ustanovení § 153a odst. 1 o. s. ř..
8. Jen pro vydání rozsudku pro uznání soud nenařizoval podle ustanovení § 153a odst. 4 o. s. ř. jednání a ve věci rozhodl rozsudkem pro uznání bez nařízení jednání.
9. Právní posouzení nároku na zaplacení částky 7 479 Kč vychází z ustanovení § 1180 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb. (NOZ) a dále z článku XV. odst. 2 písm. b) Stanov žalobce, ve kterých je stanovena povinnost vlastníka bytové jednotky přispívat společenství vlastníků jednotek na správu domu a pozemku měsíčně v částce určené v Předpisu pravidelných měsíčních plateb vlastníka a cen služeb za užívání prostoru. Tuto svou povinnost žalovaná jakožto vlastník bytové jednotky č. ████████ nesplnila za období květen až prosinec roku 2016.
10. Co se týče požadovaného zákonného ročního úroku z prodlení, tak soud aplikoval ustanovení § 1968 NOZ ve spojení s ustanovením § 1970 NOZ, s tím, že výše požadovaného zákonného ročního úroku z prodlení byla uplatněna v souladu s ustanovením § 2 vládního nařízení č. 351/2013 Sb..
11. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle ustanovení § 142 odst. 1 o. s. ř. tak, že přiznal žalobci, jenž byl v řízení zcela úspěšný, nárok na náhradu nákladů řízení v částce 5 356 Kč. Tyto náklady sestávají ze zaplaceného soudního poplatku v částce 1 000 Kč a nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená podle ustanovení § 6 odst. 1 a ustanovení § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, (dále jen „a. t.“) z tarifní hodnoty ve výši 7 479 Kč sestávající z částky 1 500 Kč za každý ze dvou úkonů uvedených v ustanovení § 11 odst. 1 a. t. včetně dvou paušálních náhrad výdajů po částkách 300 Kč podle ustanovení § 13 odst. 3 a. t. a daň z přidané hodnoty ve výši 21 % z částky 3 600 Kč ve výši 756 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, prostřednictvím Okresního soudu v Mostě. Odvolání lze podat jen z důvodu, že nebyly splněny podmínky řízení, rozhodoval věcně nepřislušný soud prvního stupně, rozhodnutí vydal ve věci vyloučený soudce, soud byl nesprávně obsazen. Odvolacím důvodem jsou též skutečnosti a důkazy, jimiž má být prokázáno, že nebyly splněny předpoklady pro vydání rozsudku pro uznání.

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozhodnutím plněna včas a řádně, lze se jejího splnění domáhat návrhem na výkon rozhodnutí či exekucí.

Most 31. července 2018

Mgr. Iva Flaxová
samosoudkyně